

Ντίνος Κουμπάτης: Παράδειγμα προς μίμηση

Σήμερα θα κάνω μια εξαίρεση και θα αναφερθώ σε έναν ξεχωριστό άνθρωπο, που έχει γράψει τη δική του ιστορία στον χώρο του πολιτισμού και αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Ο Ντίνος Κουμπάτης γεννήθηκε στην Αθήνα, μεγάλωσε στο Ηράκλειο της Κρήτης και διέπρεψε στο Βέλγιο και στη Γαλλία ως σκηνοθέτης του θεάτρου, κατακτώντας

του Γιώργου
Τσούκαλη

διεθνή βραβεία για τη σκηνοθετική του δουλειά, όπως τό Διεθνές Θεατρικό Βραβείο Ιονέσκο, το 1977.

κό Βραβείο Ιονέσκο, το 1977.

Σπούδασε Θέατρο και Γαλλική Φιλολογία. Ασχολήθηκε με το θέατρο ως σκηνοθέτης και ως ηθοποιός σε Ελλάδα και εξωτερικό, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με τη δημοσιογραφία, την εκπαίδευση, τη συγγραφή θεατρικών έργων, δοκιμίων, ιστορικών και κοινωνικών μυθιστορημάτων, την ποίηση και τη μετάφραση. Είναι παντρεμένος με την καθηγήτρια Μαθηματικών και λογοτέχνη Δίλη Νούρα - Κουμπάτη.

Πολυγραφώτατος, έχει δημιουργήσει σειρά από θεατρικά έργα, όπως κωμωδίες, δράματα, πολύπρακτα, μονόπρακτα, μονολόγους, κοινωνικό, ιστορικό και παιδικό θέατρο. Έχει μεταφράσει δημιουργήματα γνωστών συγγραφέων, όπως Ιονέσκο, Τενεσί Ουίλιαμς, Μαργκερίτ Ντυράς, ενώ πολλά από τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε Ελλάδα και εξωτερικό αλλά και στο ραδιόφωνο. Έχει σκηνοθετήσει σε Ελλάδα, Γαλλία, Βέλγιο, Καναδά και Αλβανία πάνω από 150 έργα, μεταξύ των οποίων είναι τα «Χιροσίμα, αγάπη μου» (Ντυράς), «Η Κυρα-Φροσύνη» (Βαλαωρίτη), «Ανθρώπινη Φωνή» (Κοκτώ), «Σίβυλλα» και «Ορφείας ή ο διθύραμβος του ρόδου» (Σικελιανός), «Πύργος στη Σουηδία» (Σαγκάν) κ.ά.

Ως ηθοποιός στο θέατρο έχει ερμηνεύσει πλήθος ρόλων, όπως «Το Ημερολόγιο ενός τρελού», «Ο Άνθρωπος με το λουλούδι στο στόμα», «Παιδί κανενός», «Η πόρνη που σέβεται», «Σίβυλλα», «Η Κυρα-Φροσύνη», «Μασκαράτα», «Ο κατά φαντασίαν ασθενής», «Βασιλιάς Ληρ» κ.ά.

Έχει πάρει μέρος στις ελληνικές ταινίες «Φωτιές στον μαυροπίνακα», «Τα παλιόπαιδα ξαναγύρισαν», «Ερωτες», «Ερωτας στην Κόρινθο» και έχει συμμετάσχει στις ταινίες «Τα ώριμα χρόνια», «Μην περπατάς τόσο σιγά...», «Ένας όμορφος κόσμος» που βγήκαν στις αίθουσες του Βελγίου.

Πολυπράγμων όπως είναι, έχει ασχοληθεί με τη συγγραφή βιβλίων. Έχει γράψει δοκίμια, όπως «Ο αγνοημένος προφήτης Άγγελος Σικελιανός», «Για ένα καλύτερο Θέατρο»,

«Γιάννης Κουτσοκέρας, ο ποιητής της Ευαισθησίας και των Εποχών», «Η ψυχολογία του ρόλου, βασικός παράγων στην ερμηνεία του θεατρικού έργου», ««Alí Podgimja, in memoriam», «Ο Άγγελος Σικελιανός δίπλα στην Εύα Πάλμερ», «Γράμμα σε έναν νέο σκηνοθέτη» και ιστορικά μυθιστορήματα όπως «Αγαπημένο μου Αίβαλι», «Στις φλόγες της Σμύρνης», «Ιλιάνα, η ζωή μας τελειώνει στα τανκς».

Επίσης, έχει γράψει ποιήματα όπως «Ψυχή μου Ιερουσαλήμ», «Πώς τραγουδάνε τα παιδιά», «Ωδή στην Ειρήνη», «Ο θάνατος της πόλης», «Faute d' Amour», «Του έρωτα και της ζωής», «Na granicach godzin», «Mon histoire, ton histoire» αλλά και ορατόρια, οδοιπορικά και μεταφυσικά έργα. Έχει συνεργαστεί με μεγάλους εκδοτικούς οίκους, ενώ έργα του έχουν μεταφραστεί στο εξωτερικό στα Αγγλικά, τα Γαλλικά, τα Αλβανικά, τα Πολωνικά, τα Γερμανικά, τα Ιταλικά, τα Ισπανικά, τα Τουρκικά, τα Ουκρανικά, τα Τσεχικά, τα Ινδικά και σε άλλες γλώσσες.

Το τελευταίο του βιβλίο στη γαλλική γλώσσα εκδόθηκε στις αρχές του 2011 στο Παρίσι, από τις γαλλικές εκδόσεις «EdiLivre» και κάτω από τον τίτλο «Faute d' Amour».

Ο ίδιος καιρούς έχει συνεργαστεί με γνωστά ραδιοφωνικά δίκτυα, με την κρατική τηλεόραση και με διάφορα ιδιωτικά τηλεοπτικά κανάλια.

Έχει εκδώσει τα περιοδικά «Θεατρική Θυμέλ», «Ψυχή», «Κουάριος», «Αφιέρωμα» και τις εφημερίδες «Η Φωνή της Σαλαμίνας» και «Ελληνο-Αλβανικά Γράμματα» και έχει συνεργαστεί με πολλές μεγάλες εφημερίδες και περιοδικά.

Ανάμεσα στα βραβεία και στις διακρίσεις του, ξεχωρίζω την ανακήρυξη του ως επίτιμου διδάκτορα Βυζαντινολογίας στο Πανεπιστήμιο της Βαλένθια, ως επίτιμου Ακαδημαϊκού στην Ακαδημία «Φελγκουέρια» της Πορτογαλίας αλλά και ως επίτιμου μέλους της Ακαδημίας Επιστημών του Κιέβου.

Ως μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών, της Unesco Πειραιώς και Νήσων και άλλων σωματείων και ομίλων, κοσμεί την ελληνική κοινωνία έχοντας προσφέρει τα μέγιστα στον πολιτισμό της χώρας μας.

Μακάρι το παράδειγμά του να το ακολουθήσουν πολλοί συμπατριώτες μας, έτσι ώστε να δούμε καλύτερες ημέρες στον τομέα του πολιτισμού μας.